

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom sastu male stvari, a mesloga sve pokvare" Nar. Ped.

— Uredništvo i odpravnictvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisana se pisma tiskaju po 5 nvd. svaki redak. Oglasi od 8 redakata stoje 60 novčići, za svaki redak više 5 novčići; ili u slučaju opstovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se blizu poštarskom kreditnim (magnifico postale) imenima, prezime i najbližu poštu valja točno označiti. Komu ih neće nadje na vremenu, neka to javi odpravnici u ovorenu pismu, za koju se ne plaća poštarnina, ako će izvana napisati: »Reklamacija«. Dopisi se ne vraduju, ako se i ne tiskaju. — „**NAŠA SLOGA**“ izlazi svakog četvrtka na deset arku. Novci i pisma šalju se na uredništvo ili odpravnictvo. Nabiljegovani listovi se ne primaju. — Predplatni poštarskim stožicama 5 for., za sečljake 2 for. na godinu. Razmjerno fr. 2.500 i pol godine. Izvan carevine više poštarnina. Na malo 1 br. 5 novčići.

Buzetske stvari.

IV.

U uredu buzetske občine rabilo se je i rabi se talijanski jezik kao uredovnik, i to nešto sa autonomijskim i cesarsko-kraljevskim oblastmi, nego i sa „puškom“. Svi oglasi, sve obzname na seoske župane, spomena na pojedinci, to svi pozivi bijahu i jesu u pisani talijanskim jezikom. Ljudi su primali i brinuli se, da koga hadju, koji njim je razmatrao sadržaj dopisa. Najčešće su došli u Buzet, tamo otkud njim je dopis došao, da saznaju, što hoće taj dopis.

Kakova bezumnost, koliko užil izgubljenoga vremena i trošaka! Ali nije ni to dosta. Liep broj naših ljudi odgovarao je na občinski ured hrvatski, a načelnik nije htio takovih dopisnih primat. Poznat nam je slučaj, gdje je načelnik hrvatski dopis, čim je vido: da je takav, bacio na tla neobazireve se na sadržaj ni malo. Zapitana pak, zašto je to učinio, rekao je, da nerazumije hrvatski. Dakle se oski župani i prosti seljaci primili su talijansko dopisne načelničtvu, prema jih nisu razumili, a načelnici obično brojeće 13.000 Hrvata, načelničtvu plaćano i uzdržavano skoro samo od Hrvata, nije htjelo primati dopis hrvatskih, bacalo jih je na tla. Nije se pobrinulo, ako jih u istini nije razumilo, da mu se jih raztumači, kao što je to običaj po svih uredili a nekmoli u občini, skoro posve hrvatskoj.

C. kr. oblastim bilo je to i moglo je biti poznato. A ipak nikad nijem nije nit na um palo, da bi se na red pozvalo načelnika, da bi se zauzeo

za 13.000 Hrvata. Nego što velimo? One da nekoga na red pozivaju. Ta i od njih samih dobivaju naši ljudi same talijanske pozive; od občinskoga uredu razlikuju se samo tim, što nowraćaju hrvatskih dopisah natrag, a kopravim bi reći, da njima nisu baš po volji. Pobjeda hrvatske stranke nebitnijim mjerama ostalim a tega bila bila potvrdjena. Što naslučuju, da bi načelnik stranke zavodio hrvatski uredovni jezik. A kako bi to išlo, kad predstavnik, kr. oblasti hrvatskog neznačaju... A bi li bilo pravedno, da se u jednom Buzetu piše hrvatski? Buzet je ipak talijanski, pak se more obzir uzeti na talijanski element u njemu, valja bit pravedno naprati njemu... Takovih i sličnih glasova čulo se već među župovičtvom. I dočim se nisu nikad dosad zauzeli za 13.000 Hrvata proti 500 Talijanima, već su se počeli zauzimati za 500 Talijanima proti 13.000 Hrvata. E dakako! Odabranii talijanski puk! Pak i njim ide za svakdanji krušan...

**

Činovnikom u obči nije bio hrvatski pokret, jedno što neznačaju hrvatski, ili što neće, da ga znaju, a drugo, što se njihova načela nezadržaju sa onimi hrvatske stranke, već sa protivnimi toj stranki.

Koncem travnja maja 1884. bila je voda naničela mnogo štete u Danah. Deset, petnaest danah iza tog došao je tamo c. kr. činovnik iz Kopra, jedno sa občinskim savjetnikom iz Buzeta. Posjednik u Danah, razborit čovjek i čestit Hrvat, rekao je nadolješ gospodi, da valja najprije ure-

diti neki potok, pak da neće već voda toliko škodu činiti. Na to je odgovorio onaj c. kr. činovnik nekako posprdo: *to će vam učiniti naši novozabrani deputati!* Bili su nekoliko danah prije tega izabrani za pokrajinske zastupnike gg. Spinadić i Križanec.

Za Ivanjo dolazi obično mnogo sviota u sv. Ivan, najbliže selo Buzetu, u kojem su se također Hrvati probudili. Naroda došlo je i ljetom, kad su već izbori za car. više bili okučnoj slijepo za Hrvate prošli. A došao je i c. kr. komisar iz Kopra, imajući na razpolaganju neobičan broj žandarab. Svaki se jo tomu čudio, to se popitavao, što to znači, kako je do toga došlo. Doznao se je, da je stup talijanstva u Buzešini prijavio obustvu, da Talijani nisu sigurni ići na sajam u sv. Ivan i da će se ljudi stalno potući. Valjda se je kanilo izazvati pak baciti na Hrvate! Ostalo se je s dugim nosom. Hrvati ponieli su se uz sve veselo mužki i dostojno, kao što to čine u svakoj prilici.

Gospodinu komisaru bilo je to dragoo, ali se nije zadovoljio. Zadržao se je tamo još tri četiri dana; išao je u neka sola i nagovarao ljudi, nek budu mirni, nek potrebe, bit će sva bolje, nek neizazivljivo. Daloko smo već došli, kad troba tako miriti narod. Što njim je primjetio, da neizazivljivo, tega nisu nit razumjeli, pak su ga zato prosili, neka se jošnije izrazi. Pak što njim je na to odgovorio? Da se mogu radovati nad pobjedom, al da neka pred Talijani ne viđu živio, jer da jih tim draže. Na takovu iz-

javu rekao je jedan: da što se može ljepljega komu želiti nego li život, kako se može ljeplje poždraviti nego se živio! Koliko put su se Talijani radovali nad pobjedama, kako su vikali evviva i još stogod dodavali s jedne strane, a s druge vikali i krepali, kako su vikali slavec pobjodu Defrančevi-jovu i Vidulicevu, ciclu noć pjevali, muzicirali, u razvjetljenu gradu, kako su demonstrirali na obilježju Hrvata u okolini buzetskoj! Pak oblasti nije nikad ni na um palo, da takova bližja izazivanja sa strane Talijanima zapriči: Quod licet Jovi non licet bovit! Što je dozvoljeno jarcu nije dozvoljeno janju.

DOPISI.

Izpod Kastva početkom septembra. — Velo vino, malo vino; malo vino, velo vino; tako sam čuo govoriti, kad sam bio još djece — a ima već tomu davno. Kasnije sam upoznao znamenovanje ove rečenice, i uvidio, da je posve istinita. Kad je obližnja ljetina s'vonom, činio je i brzo se razprodala i suprot kraja ga navadno prifali; dočim kad ga je malo, cijena mu je visoka, ljudi ga drže i napokon ga prodaju nemogu. Tako je i sada. Prošlo jeseni sve je bučilo malo ima vina, pa očarli jedan pred drugim pobrali, skoro otimali bojje vino; a ipak ga tma još i sada u kmeteških konobah nerazprodana. Premda se vino držalo draže; nego još ikadu za mogu spomeni, ipak nije to uzrok, da se nije jurve, svo razprodalo; jer dobro vino posvud se drago plaća, pa će i kod nas — kud je vino upravo prve vrsti. — Nekej nagadaju, da je tomu uzrok što su se ljudi dali na biru. Možda neimaju

PODLISTAK.

Desetgodišnjica

Bratovšćina hrvatskih ljudi u Istri.

IV.

Odmah prve godine obštanka «Bratovšćine» počelo se je datići podporu. Godine 1875. razdijelio se je 150 for. medju tri dјajku sa otoka Krka i jednoga iz Kastva; godine 1876. također 150 for. medju dva dјajka sa otoku Krka, po jednoga iz Voloskoga, Staroga Pazina i Žminja, dočim se je dvojici odbilo pršnja. Treća godine (1877.) potišlo se je 210 for. četvoricu dјajaka sa otoku Krka, dvojici iz Kastva, po jednoga iz Voloskoga i Vranjina; trojici prostelej, nije se moglo dati podporu. Četvrte godine (1878.) proslio je podporu 16 dјajaka; razdijelio se je ukupnu avotu od 260 for. medju trojicom sa otoku Krka, četvoricu iz Kastva, po jednoga iz Poljanke, Jelsanah, Vranja, Plitvica i Ljedlara. Petu godinu (1879.) bilo je već 20 molitejb, nekolicima njima se je odbilo pršnja, jer su prihvati bili neveliki, ili jer su prostelej od drugog podporušči imali, ili jer njima je napriješak bio nedovoljan. Nekim dalo što manje svtote za kakvo o. leice ili što siđu. Dobili su podporu četvoricu sa otoku Krka, po jednog iz Kastva, Voloskoga, Jelsanah, Vranjina, Boljuna, Plitvica i Žminja u ukupnoj svoti od 235 for.

S-ate godine (1880.) razdijelio se je avotu od 285 for. medju četvoricu sa otoku Krka, po jednoga iz Kastva, Klanje, Pojana, Jelsanah, Vranja, Plitvica i Žminja. Sedme godinu (1881.) podarilo se je za ukupnom svotom 215 for. desetgodišnju župljebi! i to trojici sa otoku Krka, dvojicom iz Kastva, po jednoga iz Cresa, Klanje, Voloskoga, Poljanah i Boljunu. Četvrtog godine je odbilo molbenice, budušto su od drugud uživali podporu, budušto nisu niti oni ni ujihovili hiljadi novčići. Osmu godinu (1882.) oglašilo se je 19 molitejb, razdijelio se je svotu od 230 for. petorici sa otoku Krka, dvojici iz Kastva, dvojici iz Buzešine, po jednogom iz Klanje, Opatiće, Lovrana, Boljuna, Sušnjevicu i Plitvica. Devete godine (1883.) proslio je podporu višta manje nego 29 molitejb i to 4 svenčilišta dјajka, 15 cimazijalaca, 4 učiliška pripravnika i 6 učenika pripravnog tečaja iz Kastva. Devetorici se je počelo molbenice s onakvih razlogova, kao prijašnjih godina. Ukupnu svotu od 325 for. dobili su ostali dva desetgodišnja iz Kastva, četvoricu sa otoku Krka, četvoricu iz Kastva (gdje se ujek Kastvinsko razumeva), trojici iz Buzešine, po jednog iz Vranjina, po jednog iz Voloskoga, Opatiće, Lovrana, Veprejaca, Pazina i Staroga Pazina. Desete godine (1884.) razdijelio se je svotu od 350 for. medju 19 molitejb i to četvoricu sa otoku Krka, trojicu iz Kastva, četvoricu iz Buzešine, po jednogu iz Voloskoga, Lovrana, Veprejaca, Pazina, Lindara, Gradišće, Staroga Pazina, Sv. Petra u Šumini i Čabrončića.

Sve što dalje sve se je više molitejb objašnjava, aye je širi obseg njihovih ob-

razumija i skupšćina, obdržavane mjeseca septembra iste godine s dodatkom, da se odustane od tiskanja, poučnih članakova sko bi tím društvo imalo štetovati i da se omjeraju na koledarske stvari, imena članova i djelovanje odborova. I tiskalo se ga, ali bijaš preskup i drživo je s njim štetovalo. S toga je odbor u trećoj skupštini predlagao, nek se ga već ne izdaje, već neka se kako drugačije zadovolji onomu, što se hode koledarom.

Bilo je različitim predlogah, bilo se je zabrinuto, a sve te brije oslobodio je Bratovšćinu s'li odbor svetojeronskoga društva u Ime kojeg je početkom godine 1877. veleučeni gospodin dr. Fr. Ivecović prijavio odboru «Bratovšćine», da je onaj prijavio odboru tiskati u »Danicu« i tiskati u s'lije, što je s'li skopčano. Buduš je Danica, kako razširen, jesti i ponuđen koledar, buduš bi se uz listopis »Bratovšćine« posve odgovarao koledari iste, a »Bratovšćina« s'li manjego prikristi, prihvatilo se je tu veleučenu prijavu a velikom radobu, izreklo se sverđdu, zabavu i prisposilo izvještaj »Bratovšćine« koj je bio i tiskan. Od tada cini to odbor svetojeronskoga društva svake godine, no čemu budi i s ovim izrešena iskrena hvala. Zahvaljeno budi također uređnicu »Našu Stogu«, koja je redovito i bezplatno tiskala izvještaje društvene i koja i ovu desetgodišnjicu tiskala, kao također i nekim drugim listovom hrvatskim, koji su uza to »Bratovšćinu« uvjek preporučivali i svakomu, koj je budi, kako posjeđuje radi-

posve krivo. Prije se mislio, da je pivo samo za gospodske pokvarene želude, sad bacili su na tu ježnikovu vodu zatočio i težac. Neću ja ovim reći, da nebi ljudi smeli pitи pivo, nego spomnjem samu; da se zna, da ljudi sami sebi na neki način račun kvare. — Drugi opet vele, da Rieka već netroši onoliko kastavogoga vina, kako u prošla vremena. I to je istina prava.

Riečke konobice nisu već na najboljem glasu. Tamo se i najbolje vino u brzo pokvari. Sveti tomu naučio, pa i ne traži u gradu dobra vina — prema tomu ni neuživa se vino prve vrsti u gradu. Ovo ostaje vani. To znaju dobro Riečani, pa zato na hrvatske bježe iz grada, da se naužiju čista zraka i srknju časici dobra domaćeg vina. Naši oštari uživaju dobar gler, neka paze, da ga i unapred uzvučaju. Bit će to od koristilj njim i celerom kraju. — Naše vino prodat će se brzo i dobro, pa će malo ili nikoliko škoditi cijeni, imali drugud vina više ili manje. Domaće dobro vino ljudi — osobito Riečani — najvole.

Ovo se godine nekaže obilna trgovina, nego ono što je, je jako lepo. Nadamo se dačko dobroj kapljici, ako nema Bog požalje suba vremena.

Mošćenice septembra 1885. Občinski izbori su nam pred vratima. Nadamo se, da se neće dati narod više zavesti, kako se je dan prije tri i više godina i to od nekih mošćeničkih i lovrančkih nemirnjakâ. Tim nepoštovanjekovlđem naš poštovan narod sada više ne vjeruje, jer i sam uviđa kako su ga doveli. Čuvaj se rođe ljudi, koji su te već više puta prevarili. Nevjeruj njim što ti govore, jer oni nemisle nego kako bi te prevarili. Na dan izbora kad Vas budu pitati za ceduljicom, nemojte njim ju pokazati, jerbo bi vam ju uzel, a njihovu bi vam dali, s kojom biste sami proti sebi glasovali. Kad Vas Šta takva zapljinju, ledji njim obrnute. Čuvajte se šarenjačke gospode. Ja mislim, da niste pozabili onaj dan u Lovranu, kada ste bili vašega dlanoga zastupnika Vitezela. Vidite kako su za vami živiljali, tulili, kao unjrostiši faktori; dokle od takvih ljudi ne stimate se ničemu dobromu nadati. Ovi ljudi krad vas nemogu prevariti svojimi lažmi, onda smutnoj ih proti Vam.

Vi nemožete otkako dopustiti, da s vama vladaju nekoj smučan. Lovranci, Složite se sa Brsečanima pa vam je sigurno pobjeda, a tim ćete se izbaviti občinskoga duga.

Poznati lovrančki vukodlak set kompania bellas, već su počeli obletati po občini i ljudi za rame loviti, da glasuju za njihovu stranku, ali miš pošten puk dobro poznaje to mutikaše pa njim zato ledja obvara. Te osobe bi vjeru i Boga za novčić prodale. To su osobe »dell' uvlita cultura«. To su ljudi, koji teže za onom »blazonom zemljom« iamo preko morske strane. Mraz njim pac na obraz, uzaludan njim je sav trud. Slobodno njim je služiti se evakovratnički lažni proti našim pravkom i svećenikom, narod ojim ništa ne vjeruje. Jednoć njim je vjerovano kad je spavao, sad je progledao to uvidja što se s njima radi.

Prije jednu dve godine došao je k nama jedan Šaba iz Graca i ovđe se oženio. Nu taj Šaba, premda živi medju nama, mrzi ras i naš milji materinski jezik hrvatski. Budući da je točno krčmar, naš jezik mu je potreban kao svagdanji kruh, jer ovđe narod ne razumije drugog jezika. Ova pridošlica, rugajući se našemu jeziku, okratio ga je slijug moderni francuski. Dva mošćenički i nekoji lovrančki nemirnjaci radi bi toga Šabu za agenta u Mošćenicu, da pate to mu je nudio i »krstulj junak« samo da za šarenjakove agitira.

Opominjemo toga deliju, da pazi što radi. Neka ne zaboravi, da živi medju poštenu hrvatskim pukom, koji će mu znati podpisati »pasport« bude li proti njemu rovao i pod njim kopao.

Pogled po svetu.

U Trstu, 23. septembra 1885.

Judeč otvorena je bečka gospodarska kuća i carevinsko vijeće. U go-

spodskoj kući pročitano je carsko pismo, kojim se imenuje grof Trauttmansdorff predsjednikom, zatim je položila jedanaestorica novih članova zakletvu. Predsjednik otvoriti sjednicu sa trokratnim: živio na cara i kralja te izjaviti, da će sam car dne 26. t. m. svečano otvoriti zasjedanje gospodarske kuće. Istoga dana započelo je svoj rad i državno zastupstvo. Predsjednik po starosti položi prisegu a zatim ostali članovi imenovani su čestvoročna najmladljih članova bilježnici, a zatim pozove predsjednik sve članove državnoga zastupstva za dne 26. t. m. u carski dvor, gdje će biti svečano otvoreno državno vijeće.

Njemačke novine javljaju, da je na putu mnogo ruskih oficirâ, koji će stupiti u bugarsku narodnu vojsku. I u Grčkoj su uznenimireni duhevi radi prevrata u iztočnoj Rumeliji. Tamo se kanilo razoružati narodnu vojsku, od čega se sada odustalo.

Španjolsko brodovlje posjelo je

otok Japa, za kojeg se pisalo, da je u njemačkih rukuh. Španjolska vlada

naručuje vojno brodovlje i radi oko pojačanja mornarice.

Belgijski sabor sazvan je za 10.

budućega mjeseca.

U Francuzkoj nastalo je živahn

izborni gibanje. U samom Parizu

tekla je već kod nokog izbornog do-

govora krv.

Bivši englezki ministar Gladstone

izdao je na izbornike proglaš, u kojem

brani bivšu svoju vladavinu te pre-

poruča svoj program englezkim izbor-

nikom.

Nemiri u Českoj jesu još uvijek

na dnevnom redu. Tamo bijahu Niemići

veliki vladati, a pošto njim to danas

nije više moguće, izazivaju sugrađane

Cohu.

Ministarstvo naredilo je strogu

iztagu proti zadarskim talijanskim

izazivacima.

Danas imademo zabilježiti veoma

važan dogadjaj u jednoj od slavenetskih

državica.

Kako je poznato, razdiolio je ber-

linski kongres Bugarsku na dva po-

krajine i to, na kneževinu Bugarsku

i na iztočnu Rumeliju. U kneževini

vladao je knez Aleksandar a u Ru-

meliji turski namjestnik Gavril paša.

Dne 18. i 19. t. m. sbio se u iztočnoj

Rumeliji dogadjaj, koji je iznenadno

ne samo novinara već valjda i samu

diplomaciju. Dne 18. t. m. sbio je

narodni odbor u Plovdivu turskoga

namjestnika i proglašio sjedinjenje Ru-

melije sa kneževinom Bugarskom. Pad

turske vlade proglašen je istodobno u

svih gradovih pokrajine. Što doje slu-

titi, da bijaše osnova svrgnutca tursko

vlade po cijeloj zemlji dogovoren. Na

mjesto turskog paša stupi odmah nova

narodna provizorna vlada. Pokretačem

tove prevaru bio je Dr. Stransky.

Rodoljubi iz iztočne Rumelije pozvali

su odmah kneza Aleksandra, da zauzme

vladavinu nad njihovom užom domo-

vinom. Knez se zbijal pokori želji i

volji naroda to je stigao dne 22. t.

m. u glavni grad Rumelije, u Plovdiv.

Tu ga narod odnudevijeno dočekao.

Knez izdade odmah način, da se obo-

ruža sva narodna vojska i da se po-

sjednu sva važnija mjesta u južnoj

Bugarskoj. On je izdao i drugi proglaš

na narod, u kojem izjavlja, da prima

pod svoju okrilje iztočnu Rumeliju.

Neopisivo veselje vlada po svih gra-

dovali i mjestih Bugarske.

Ovim neandanim korakom raztr-

gao je berlinski ugovor. Svjet se u

čudu pita, kako je to moglo toli neglo

nastati. Pitanje nastaje, što će sada

velelasti, napose Turska napram ovom

dogadjaju? Biti će voljda opet ugo-

varanju i pisanju, nu učamo se stalno,

da ono što je čvrsta vojska pobratim-

skog naroda spojila, nitko na

svetu neće razdvajati.

Veselimo se i mi od sreća sa

braćom u Bugarskoj. Želimо vruće,

da bi njim se svrni pravedni zahtjevi

izpunili. Ob ovom pitanju imati čemo

još svakako više pisati.

Bugarski dogodaji probudili su

i srbske vladine krugove. Kralj Milan

vratio se naglo u Biograd. Pod nje-

govim predsjedničtvom sastalo se mi-

nistarstvo na vječanje te bijaše zaključeno, da se oboruža narodna vojska, da se sazove narodna skupščina za dne 1. oktobra u Niš i da se ukinu zakoni o slobodi tiska i sastajanja.

Njemačke novinejavaju, da je na putu mnogo ruskih oficirâ, koji će stupiti u bugarsku narodnu vojsku. I u Grčkoj su uznenimireni duhevi radi prevrata u iztočnoj Rumeliji. Tamo se kanilo razoružati narodnu vojsku, od čega se sada odustalo.

Spatijsko brodovlje posjelo je

otok Japa, za kojeg se pisalo, da je u njemačkih rukuh. Španjolska vlada

naručuje vojno brodovlje i radi oko

pojačanja mornarice.

Belgijski sabor sazvan je za 10.

budućega mjeseca.

U Francuzkoj nastalo je živahn

izborni gibanje. U samom Parizu

tekla je već kod nokog izbornog do-

govora krv.

Bivši englezki ministar Gladstone

izdao je na izbornike proglaš, u kojem

brani bivšu svoju vladavinu te pre-

poruča svoj program englezkim izbor-

nikom.

Nemiri u Českoj jesu još uvijek

na dnevnom redu. Tamo bijahu Niemići

veliki vladati, a pošto njim to danas

nije više moguće, izazivaju sugrađane

Cohu.

Ministarstvo naredilo je strogu

iztagu proti zadarskim talijanskim

izazivacima.

Danas imademo zabilježiti veoma

važan dogadjaj u jednoj od slavenetskih

državica.

Kako je poznato, razdiolio je ber-

linski kongres Bugarsku na dva po-

krajine i to, na kneževinu Bugarsku

i na iztočnu Rumeliju. U kneževini

vladao je knez Aleksandar a u Ru-

meliji turski namjestnik Gavril paša.

Dne 18. i 19. t. m. sbio se u iztočnoj

Rumeliji dogadjaj, koji je iznenadno

ne samo novinara već valjda i samu

diplomaciju. Dne 18. t. m. sbio je

narodni odbor u Plovdivu turskoga

namjestnika i proglašio sjedinjenje Ru-

melije sa kneževinom Bugarskom. Pad

turske vlade proglašen je istodobno u

svih gradovih pokrajine. Što doje slu-

titi, da bijaše osnova svrgnutca tursko

vlade po cijeloj zemlji dogovoren. Na

mjesto turskog paša stupi odmah nova

narodna provizorna vlada. Pokretačem

tove prevaru bio je Dr. Stransky.

Rodoljubi iz iztočne Rumelije pozvali

su odmah kneza Aleksandra, da zauzme

vladavinu nad njihovom užom domo-

vinom. Knez se zbijal pokori želji i

volji naroda to je stigao dne 22. t.

m. u glavni grad Rumelije, u Plovdiv.

Tu ga narod odnudevijeno dočekao.

Knez izdade odmah način, da se obo-

ruža sva narodna vojska i da se po-

sjednu sva važnija mjesta u južnoj

Bugarskoj. On je izdao i drugi proglaš

na narod, u kojem izjavlja, da prima

pod svoju okrilje iztočnu Rumeliju.

Neopisivo veselje vlada po svih gra-

dovali i mjestih Bugarske.

Prvi put u povijesti svijeta, da se

načinom načinom načinom načinom

načinom načinom na

gdje je bio attergiran odpis bečkoga ministarstva.

Odgovor c. kr. Istarskoga zemaljskoga vijeća na gorjoru molbenicu najbolji je dokaz, kavku ravnopravnost uživa u Istri hrvatski jezik! Gđe cijela občina traži hrvatsku školu, tu se jednostavno vraća molbenicu, a u drugih mjestih, gdje nitiko ne traži talijansku školu (Opatijsku) tu se silomice ustvara! Preporučamo i ovo našemu zastupniku u Beču, da sgdom upotrijevi.

Dakako, Fontanici nisu se gornjom odlukom umirili, oni će pravodobno uložiti utok na ministarstvo nauke pa će u potrebi biti i na vrhovni upravni sud. Vidit ćemo, da li će se zakonitim zahtijevom zadovoljiti.

Iz Tinjanja poslalo nam občinsko glavarstvo »Oglas«, — dakako samo talijanski — kojim javlja, da je tamošnje občinstvo zastupstvo dne 27. p. m. zaključilo, da se ukine dosadašnji običaj pobiranja takve za blago i drugu trgovinu prigodom sajmova, koji će se držati dne 27. oktobra u Tinjanu, 25. novembra u Krkini i 29. listopada svake godine. Sv. Petru Šumičko občinska uprava pridržaje si pako pravo, opredileći dozvoliti pojedincem mjesto na trgu, čemu će se morati svatko pokoriti.

Izlet tršćanskog »Sokola« u Istru. Dne 27. t. m. poduzeti će tršćanski »Sokol« prvi izlet u Istarsko mjestanstvo »Pasjavac«. Članovi sakupit će se u društvenoj dvorani, odakle će krenuti tođno u 2 sata poslije podne napred av. Jakovu, a odavde omotibusi napred. Povratak istog dana na večer.

Milo nam je što nezaboravljaju naši »Sokolovi«, niti na tužnu Istru, na koju bi se malih često obazirali.

Pišu nam iz Pulejšćine. Nemožete li pomisliti g. uredujte, kako ste ugodili našemu puku i njegovim pravakom u ovih stranah, pokazav u posljednjem broju dnevnog »Sloga« na djelu karanja vredno. Nelma zastoji pravedna i poštena čovjeka u Istri, koji se neslaže s Vami, što ste onako odlučno a ipak pristojno kazali prevj. biskupu Flappu golu i čistu istinu.

Dozvolite, da na one Vaše tieči nadovežemo jošte nekoja razmatranja. Izpraviti nam je najprije nešto glede premeđenju naših svećenika. G. Kiro neđe u Poreču već u Poreč a istodobno dolazi u Poreč i mladomljenik g. Seme. & Šime. Prevj. biskup hoće, po naputku valjda istarskih fransiskanaca, u budu u njegovoj blizini otići i svedeničiti te da jih tako drži uvek na uzdu. Kad mi bude odputovati kamo iz Poreča, izručiti će uzdu i korbac g. »Ljubeti«, koj je želati učiniti svoju dužnost. Znajte i ovu gledaju g. Benigar. Dne 10. t. m. došla je iz Karbanara u Poreč deputacija od 5 lica sa prošnjom na g. biskupu, da njim avakovo obilježenog kapelana ostavi. Molbu podpisalo je 280 kuća gospodara. Moliteli onlanjali su se poglavito na slijedećih tokoh: G. Benigar je u Karbanaru već više godinah te zadovoljava puku u crkvi i izvan crkve kao svećenik, učitelj i savjetnik podpuno i u svemu. Upravo sada našli su njegov veleč. g. nadžupnik, staršu Studenac. U postoljtu težko bolan. G. Benigar mora sada obavljati sve poslove dužobrižničtvu u vrlo razrešenoj plovaniji sam. Ovo mu je pako moguće jedino radi toga, budući se on za svoje stade upravo žrtvuje i buduć poznato dobro sve kuteve i sve ljudi u onoj plovaniji, a k tomu nadario ga Bog čvrstim tleom i dobrim zdravljem. Dodajte k tomu, da mora on svake nedelje i svetka dva puta mislići župničkim uredom upravljati itd. te, da je za njega i sam nadžupnik molio, pak se mora svatko čuditi, kako je mogao g. biskup ovoga vrednoga svećenika sa onog mjeseta maknuti. Nu vi ste to labko pogodili i razumjeli, bolje još razjašnjuje nam to sam g. biskup u svom odgovoru kanfanarskoj deputaciji. On njoj reče naime, da mu je žao što ne može kanfanarskom puku zadovoljiti jer da je već poslao g. Benigar dekret (i) te da bi mu kazali krajnji i karenjaci ako bi sporazao onaj dekret, da nezna držati zadanu rješi.

Cijete još i ovu pak se križajte. Jednoga od deputacija pitao je prevj. g. bl-

skup, da li je počna g. Benigar sa načinom Bembom iz Baščića Campitelli-om, načinom iz Rovinja i da li je istina, da se je g. Benigar u vremenu tebora klatario u noćno doba od sela do sela.

Ne treba imati titi mrvice moguće pa će se ipak lakho razumiti g. biskupa. On izjavljuje sam, da je zadao besedu puljsko-rovinjskim bezbožnikom, da će Benigar svakako premijesiti te da besede ne može povući. Iz njegovog upita prosuditi će i dlete, tko je g. B. denuncirao, očnici osmradio. Odjave se može takođe veoma lakho zaključiti, koje li su osobe najviše proti g. B. rovali.

Prevj. g. biskup priznaje dokle sam, da bi morao opozvati dekret g. Benigara, eu on neima sreću ni odvraćnosti, da za dozvolju puku i u svojoj svetoj dužnosti. On saslušava i izpituje ljudi o ponaučanju g. Benigara pošto je ovoga odsudio i progno. Zar nije bila Vaša dužnost prevj. g. biskupe, obratiti se na neopredosa predstavljenju g. Benigara i na sum pukte ove zaplati: jesli je to i to istina što mi ti ljudi kažu? Neopostupi li se ovako svudu u svetu? Gđe ste čuli III čitali, da se nekogni sudii i odsudi niti nessaslužav ga? Može li tako postupati crkvena oblast dočim toga nečini niti ovinia? Zar Vam leži prevatljiv, manje na sreću dobro i spas jedne oleje plovanije nego li bipom zauvoljstvo ili utišenje strasti dvojice trojice. Vaših bezverjajci? Kako ćemo dospiti podje li se ovim putem? Čemu se izduži, čire i preporučuju pastirske poslanice i silnični splaš, dočim se istodobno pravednom i pobožnicičkom puku zutvaraju vrata?

Prodaja saci ga za male novce Pulejz išli dan odjedro i odveo York sobom. Hrček službeni — Poslije dve godine ju kroz Pulu putovac. Na putu uskoči me iznenađuju psesto — srećom imao sum stop u ruci, zamiatih po njemu koliko mi je ruka nosila. Psesto stade jačkujući hježat, a ja, tek onda mogao bez opasnosti put prosliđest. Kad je psesto za (nekoliko koraka) od mene odhijeglo, pogledat ga mirnim okom — nevjerojatno — prepoznah u njom moga starog Yorka.

Rekoh onda sam sobom; vidi behinja, moj blivši York u dvoj godine bez sumnje promjenio dva puta dlanu, ali gleda način poštao je gori od prije, jer nepoznaje vlase ni starog gospodara. Moj hrček, te se mojal s Yorkom, kojeg sam odbranio, dogodilo, nežudi se dokle moj Poetecolo oko te istarski užudni York — jer si mu nevinom pjesmama u život tegnuo, nazivaju: *accento mille volte asino? — villano? — uz tanto altro amenità. Po pjevu se poene ptica . . . a po načo ababi kistica!*

Da ljudi užudni mudronja York kod kuće kakovo ogledalo, morao bi se zazvratiti — ako li još znaće što je sram — i odvratiti oči, da neviđi već svoje slike i Pjevor — braće moj, kao što si i do danas istinu pjevao ako i znači, da *Veritas odium parit.*

Izpod Učke — septembra 1885.
Pustinjač.

Kako talijani gospodare na občinskim imetakom? Čuli smo kako su pazišnici gospoda, uzprkos jednoglasnoj volji občinara, začinjeli penziju svojim talijanskim činovnikom. Narod se sline tomo protiv i protestira. Protestirat dozvoljava mu zakon ujutru se čuvati, ma bilo kakova izgreda. Da su naši susjeti svuda jednaki, evo novog dokaza.

God. 1883. pitno je neki posjednik iz Foskuline občinski ured u Poreču, da mu se prodaju stare zidine od bivše plovane. Za te ruševine nudio je for. tri deset. Občinsko glavarstvo odbrini ponudu.

Ove godine ponudio je drugi občinar istom glavarstvu za iste zidine for. osamnaest i sl. obč. glavarstvo prepusti mu zidine za lu svetu bez ikakvog nječitava, kako to zahtjeva občinski zakon od 5. marta god. 1882.

Eto, ovako se gospodari sa obč. imetakom u Istri, gdje su Talijani samovoljni gospodari. Može li uz ovakovo gospodarstvo koja občina napredovati? Podobne i sebe se strizju a graditički pripravljaju od Izvanskih runa topu suknju.

Sam klesani kamen na vratih i prozori spomenute ruševine vredno je preko 20 for, a ono skrbno (i) glavarstvo izručilo je sve za for. 18.

Prispomenutu valju, da prvi bijaše nudio mržnjični ščetar, koji neplije uz talijansku muziku pak mu gospoda odbrila ponudu, premda bijaše ista korisnija za občinu. Občinari porečki i zabilježile su i ovo, služili će Vam kod budućih občinskih izborab.

Listnica uredničtviva.

G. N. V. Daršić. Srdačna Vam bvala. Vašeg preporučenog plama neprimisno. Prijateljski Vam od zdrav.

,Bratovšćina hrvat, ljudi u Istri!«.

Po 10 for.: Cerovski. Po 2 fr.: Ant. Fabrič Župnik, Golgorica, Ivan Jurinčić, postoljar Kastav, Franjo Babman, liečnik Batrija, Kazimir Jelubić, obič. blagajnik. Po 1 for. 80 nvč.: Niko Jadrnarić, učitelj. Po 1 for.: Pavlo Načinović, kmet Čepić. Ivo Kraljić, svećenik Omblašaj, Pavlo Babijanić, kmet Jakov Lužnik, učitelj Klana, Josip Jane, kapelan Rukavac, Anton Puž, kapelan Kastav. N. N., Kastav. Vilim Gršković, pom. kap. Volosko, Rudolf Dešković, pom. kap. Kraji. Andrej Kapeš, Mijo Legionja, svećenik Zvoneča. Po 60 nvč.: Ivan Zidarlić, Lindar. Po 50 nvč.: Šime Defar, Tinjan. Kazimir Manočić, đjak Rieka, Franjo Marčić, zidan Jurandi. Po 40 nvč.: Puharić, đjak Matulji. Po 30 nvč.: Mate Mahulja, kmet Vrbnki, Niko Turato, Ant. Turato, krđmar. Niko Marčić, učitelj. Niko Kumbarović, Antun Dujčić, stolar. Ivan Alabušev, dvodjelac. Matija Feretić, dvodjelac. Leopold Tomićić, đjak Rieka. Jakov Laganj, kmet Klana.

Lutrijski brojevi

od 10. septembra.

Beč	31	2	45	19	70
Graz	51	49	75	46	72
Temešvar	67	5	52	70	82
	dne 23. septembra.				
Brun	17	83	25	48	67
Innsbruck	55	68	21	74	7

Trčanska burza

dan 21. septembra

Australska pap. renta for.	81 20	dv. for.	81 50
Ugarska	•	•	90 25
U zlatu 4%	•	•	97 35
Dionice nar. banke	•	805.—	•
— kredit-banke	•	293.—	•
Talijanska renta	•	93.—	•
London 10 lira	•	125 50	•
sterlini	•	80 80	•
Napoletani	•	5 81	•
O. kr. cukini	•	61.—	•
Državne marke	•	40 20	•
Isto francuske	•	40 10	•
Talijansko lito	•	49 20	•

Prodaja tiestina:

(pašte)
od samog jačeta, prva vrata, po nvč. 24, 23 i 32 kilo. Trst, Via Campanile br. 3 Rajmund Majer, naproti trgovini Jasjinović
Naručivo ovisišu se uz pouzajte. 4-4

Podpisan i usudjuje se upozoriti na vjerno občinstvo, da jo otvorio u ulici Barriera vecchia br. 18. trgovinu od kišobranah

na bogatim izborom količina u vunenih i pamučnih. Popravila takodjer kišobran i sunčobran. 24-1 Giulio Grimm.

Prvi ustav 8—

Ekonomička krojačnica

Ivana Batelli-a

Via Barriera vecchia Nro. 6. I. piano. Sgotavljaju se odjeća polug mjerje, najvećom brzinom i elegancem uz najjeftinije cene. Naručivo se obavlja uz pouzeto

Wilhelm Schmidt, knjižara u Foskulini občinski ured u Poreču, da da se prodaju stare zidine od bivše plovane. Za te ruševine nudio je for. tri deset. Občinsko glavarstvo odbrini ponudu.

Ove godine ponudio je drugi občinar istom glavarstvu za iste zidine for. osamnaest i sl. obč. glavarstvo prepusti mu zidine za lu svetu bez ikakvog nječitava, kako to zahtjeva občinski zakon od 5. marta god. 1882.

Eto, ovako se gospodari sa obč. imetakom u Istri, gdje su Talijani samovoljni gospodari. Može li uz ovakovo gospodarstvo koja občina napredovati? Podobne i sebe se strizju a graditički pripravljaju od Izvanskih runa topu suknju.

Sam klesani kamen na vratih i prozori spomenute ruševine vredno je preko 20 for, a ono skrbno (i) glavarstvo izručilo je sve za for. 18.

Prispomenutu valju, da prvi bijaše nudio

mržnjični ščetar,

koji neplije uz

talijansku muziku

pak mu gospoda odbrila ponudu,

premda bijaše ista korisnija za občinu.

Občinari porečki i zabilježile su i ovo,

služili će Vam kod budućih občinskih

izborab.

Dohiba se i za mjesecne obroke.

ZANIMIV OGLAS

U velikom skladističu pokućstva i tapecerije G. Ghercic-a Via Fumeto br. 12. I. p. imade uveč primjera i sustava za posticje, izpunjenih sa veoma dobrom tvrđi u cieni od 6 for. napred.

Divani i sofa izpunjeni i pokriveni veoma dobrom vrstom kretona i jute u cieni od 15 for. napred.

Pokućstvo za sobu, sjedalu, naslonjaci, stolice tapecirane itd.

Prima svaku naručbu tapecirje uz povoljniju cenu nego li ostali, budući da imade vinstitu radionici tapecarijai, dvodjelista i skladističa tvarli za pokućstva.

48-37

Dohiba se i za mjesecne obroke.

Novi ustav

za posredovanje službi i za služinčad te za stanove, a u tvoj inozemstvo

Trst via del Ponte br. 5.

Uređuju se u talijanskom, njemačkom i slovenskom jeziku.

